

ГОРБАЧЕВСЬКИЙ Антін Якович (27. 01. 1856, с. Зарубинці, нині Збараз. р-ну Терноп. обл. — 26. 04. 1944, м. Санок, Польща) — громадсько-політичний діяч, правознавець. Брат [І. Горбачевського](#). Доктор права (1884). Закін. правн. факультет Львів. університету (1879). У 1881–82 був бібліотекарем «Просвіти»; 1883–84 редагував львів. часопис «Діло». Від 1884 працював адвокатом у м. Перемишль (Польща); був одним із чл.-засн. політ. організації «Нар. рада» (1885). У 1893 відкрив адвокат. канцелярію у м-ку Чортків (нині місто Терноп. обл.); очолював товариства «Надія» та «Руська бесіда», повіт. комітет Нац.-демократ. партії, співпрацював в управі повіт. філії товариства «Просвіта». 1908 на судовому процесі у Відні захищав *М. Січинського*, який на знак помсти за кривди укр. населенню Галичини вбив намісника краю А. Потоцького. Від 1913 — чл. Найвищого держ. трибуналу Австрії. 1916 повернувся до Галичини, працював адвокатом у м. Дрогобич (нині Львів. обл.). У жовтні 1918 ввійшов до складу Укр. нац. ради, яка після Листопадового повстання проголосила ЗУНР. Очолював повіт. комісаріат у Дрогобичі. 4 січня 1919 на засіданні Укр. нац. ради у м. Станіслав (нині Івано-Франківськ) Г. обрали членом її постійно діючого органу — виділу (президія). У березні–квітні 1919 брав участь у сесії Укр. нац. ради, розробці законодавства ЗУНР. У квітні 1919 обраний головою Укр. нар.-труд. партії, редагував її орган — г. «Свобода». Від вересня 1919 — заступник голови надзвичай. дипломат. місії УНР у Польщі. Коли за

наполяганням Голови Директорії УНР *С. Петлюри* 2 грудня 1919 була укладена польс.-укр. угода, згідно з якою за Польщею визнавалося право на окупацію Сх. Галичини, Г. на знак протесту залишив місію. У червні 1921 — голова міжпарт. з'їзду Укр. нар.-труд. партії, на з'їзді у травні 1923 обраний членом її Тіснішого нар. комітету. Входив до керівництва Союзу укр. адвокатів у Львові (від 1923). У липні 1925 був одним із засн. Укр. нац.-демократ. об'єднання (УНДО), до вересня 1939 — незмін. чл. його ЦК. 1927–39 — сенатор Польс. сенату (за списком УНДО), в якому очолював Укр. парламент. клуб. У вересні 1939 Г. переїхав до Кракова, 1941–44 проживав у Чорткові. У березні 1944 востаннє виїхав на еміграцію. Разом з правознавцями О. Огоновським, [К. Левицьким](#) та *Є. Олесницьким* Г. уклав «Німецько-український правничий словник» (1893), у ж. «Життя і право» опублікував статті «Справа судів присяжних» (1937) і «За вдержанням судів присяжних» (1938).

Рекомендована література

1. Баран С. Ювілей сеньйора української палестри: У 80-ліття А. Горбачевського // Життя і право. 1936. Ч. 3;
2. Романюк М. Горбачевський Антін // Укр. журналістика в іменах. Л., 1999. Вип. 6;
3. Шаповал Ю. Коли джерела не пересихають // Дзвін. 1999. № 5–6.

[П. З. Гуцал](#)

Бібліографічний опис:

Горбачевський Антін Якович / П. З. Гуцал // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2006. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-31041>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).